

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 29.3.2007
COM(2007) 170 окончателен

2005/0260 (COD)

Изменено предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДИРЕКТИВА 89/552/ЕИО НА СЪВЕТА

**относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони,
подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до
упражняване на телевизионна дейност („Аудиовизуални медийни услуги без
граници“)**

(представено от Комисията)

Изменено предложение за

**ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ
НА ДИРЕКТИВА 89/552/ЕИО НА СЪВЕТА**

**относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони,
подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до
упражняване на телевизионна дейност („Аудиовизуални медийни услуги без
граници“)**

1. КОНТЕКСТ

Предоставяне на предложението на Съвета и Европейския парламент
Реф. COM (2005)646 - 2005/0260(COD) 15 декември 2005 г.

Становище на Икономическия и социален комитет 13 септември 2006 г.

Становище на Комитета на регионите 11 октомври 2006 г.

Становище на Европейския парламент – първо четене 13 декември 2006 г.

2. ЦЕЛИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

Предложението има за цел задълбочаване на вътрешния пазар за нелинейни/при поискване аудиовизуални услуги (минимална хармонизация по отношение на защитата на непълнолетните лица, подбуждането към омраза и търговските съобщения) на основата на принципа на страна на установяване, както и модернизиране на разпоредбите, и по-специално на разпоредбите за реклама, за линейни/предавателни услуги.

3. СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ИЗМЕНЕНИЯТА, ПРИЕТИ ОТ ПАРЛАМЕНТА

3.1. Изменения, одобрени от Комисията

Комисията може да приеме известен брой поправки, които са съвместими както с нейното предложение, така и с Общия подход на Съвета от 13 ноември 2006 г. С оглед на това, Комисията може изцяло да одобри, следните **приети изменения**:

6, 11, 12, 14, 16, 20, 25, 30, 32, 41, 42, 43, 49, 56, 62, 67, 78, 79, 81, 84, 85, 89-92, 99, 115, 117, 120-125, 133, 138, 144, 199¹, 213, 221, 222, 224, 226.

¹ Равният брой гласове при гласуването на поправка 199, която Комисията първоначално отхвърли, доведе до отпадането на поправка 215, но провокира приемането на друга поправка, която е идентична с поправка 215, и която бе приета от Комисията.

3.2. Изменения, приети отчасти или по принцип от Комисията

Съображения:

Относно съображенията, Комисията може да приеме следните изменения, при условие, че бъдат преформулирани. Тези промени произтичат от промените в диспозитива и целят да опростят измененията и да ги направят по-последователни:

Изменение 1 (Съображение 1):

„(1) Директива 89/552/ЕИО координира някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност. При все това обаче, новите технологии за предаване на аудиовизуални медийни услуги, пораждат необходимост от приспособяване на регулаторната рамка, с цел отчитане на последиците от структурните промени, разпространението на информационните и комуникационни технологии (ИКТ) и технологичното развитие в областта на бизнес моделите, и по-специално финансирането на търговско телевизионно излъчване, и с оглед гарантиране на оптимални условия на конкурентоспособност и правна сигурност за европейските информационни технологии и медийните услуги и промишленост, както и за зачитането на културното и езиково многообразие.“

Изменение 3 (Съображение 3):

„(3) Аудиовизуалните медийни услуги имат в еднаква степен културен и икономически аспект. Растящата им значимост за обществото, демокрацията (посредством гарантиране свобода на информацията, разнообразие на мнения и медиен плурализъм), образованието и културата оправдава прилагането на специфични правила за тях.“

Изменение 4 (Съображение 3а):

„В своите резолюции от 1 декември 2005 г., от 4 април 2006 г. и от 27 април 2006 г. Европейският парламент подчерта международните измерения на аудиовизуалните услуги и факта, че културните дейности, стоките и услугите са от икономическо, и културно естество.“

Изменение 7 (Съображение 5):

„(5) Основните принципи на Директива 89/552/ЕИО, а именно принципът на предаващата държава, както и общите минимални изисквания, доказаха ефективността си и поради това би следвало да бъдат запазени. Европейските компании, предоставящи аудиовизуални медийни услуги се сблъскват обаче с правна несигурност и с неравностойно третиране по отношение на правните разпоредби относно новите услуги при поискване. Вследствие на това е необходимо, с цел избягване нарушаването на конкуренцията, подобряване на правната сигурност, подпомагане завършването на вътрешния пазар и улесняване създаването на единно информационно пространство, за всички линейни и нелинейни аудиовизуални услуги да се прилагат поне един определен брой основни съгласувани норми.

Изменение 8 (Съображение 6):

„(6) Комисията прие Съобщение по въпроса за бъдещето на Европейската регулаторна аудиовизуална политика, в което набляга на това, че регулаторната политика в този сектор трябва да защитава обществените интереси, като културното многообразие, правото на информираност, значимостта на медийния плурализъм, защитата на непълнолетните лица и на потребителите, както и подобряването на нивото на медийна компетентност.“

Изменение 10 (Съображение 6б) ²:

„(6а) Принципът на страна на произход е от ключово значение за създаването и по-нататъшното развитие на обобщоевропейския аудиовизуален пазар, със силна промишленост, произвеждаща европейско съдържание. Освен това този принцип защитава правото на зрителите на избор измежду широк кръг от европейски програми, което допринася за медийния плурализъм.“

Изменение 13 и изменение 110³ (Съображение 9):

„(9) Настоящата директива допринася за едно по-добро спазване на основните права и напълно се вписва в принципите, правата и свободите, заложи в Хартата за основните права на Европейския съюз, и по-специално в член 11 от нея. Във връзка с това, би следвало държавите-членки да създадат независими регулаторни органи в областите, предвидени от настоящата директива, ако все още не са го сторили. Държавите-членки преценяват дали е уместно да има един регулаторен орган за всички аудиовизуални медийни услуги или няколко регулаторни органи за всяка една категория услуги (линейни или нелинейни). Освен това, настоящата директива по никакъв начин не възпрепятства държавите-членки да прилагат конституционните си норми относно свободата на пресата и свободата на изразяване в средствата за масово осведомяване.“

Изменение 17 (Съображение 12):

„(12) Не би следвало нито една разпоредба на настоящата директива да изисква или насърчава държавите-членки да въведат нови системи за лиценз или административно разрешение за каквато и да било аудиовизуална медийна услуга.“

Изменение 18 (Съображение 13):

„(13) Определението за аудиовизуални медийни услуги включва само аудиовизуални медийни услуги, независимо от това дали са програмирани или при поискване, които са средства за масово осведомяване, т.е., които са насочени към значителна част от населението и могат да оказват очевидно въздействие върху него. Аудиовизуалните медийни услуги са съставени от програми. Програмите могат да включват дългометражни филми, спортни прояви, ситуационни комедии, документални филми, детски предавания и авторски драми. Обхватът е ограничен до услуги, посочени в Договора и следователно покрива всякакъв вид икономическа дейност, включително и тази на фирмите за обществени услуги, но изключва дейности, които в основата си не са икономически и които не конкурират телевизионното излъчване, като частни

² Прието принципно, само защото първоначалната номерация е била погрешна.

³ Позоваването на хартата бе предложено в диспозитива от ЕП и следователно бе прието само по принцип.

интернет страници и услуги, състоящи се в доставката и разпространението на аудиовизуално съдържание, продукт на частни потребители с цел, споделяне и размяна в рамките на заинтересовани групи. Определението изключва и всички услуги, които не са насочени към разпространението на аудиовизуално съдържание, например услугите, чието аудиовизуално съдържание е чисто случайно и не представлява тяхна основна цел.“

Изменение 23 (Съображение 16):

“(16) За целите на настоящата директива, терминът „аудиовизуален“ се отнася до изображения в движение, придружени или не от звук. Следователно той обхваща немите филми, но изключва аудио излъчването, радио и текстовите услуги. В контекста на телевизионното излъчване, понятието за едновременно визуализация обхваща също и почти едновременната визуализация, поради кратките разлики във времето на излъчване и на приемане на сигнала, вследствие на технически причини, свойствени на предавателния процес.“

Изменение 27 (Съображение 17б):

„(17а) Критериите, заложи в определението за аудиовизуални медийни услуги в член 1, буква а) от Директива 89/552/ЕИО и изложени подробно в съображения от 13 до 17 от настоящата директива, трябва да бъдат изпълнени едновременно.“ Изменение 28 (Съображение 18):

„(18) Освен определение за рекламата и телевизионния пазар, се въвежда и по-подробно определение за аудиовизуалните търговски съобщения. Това понятие включва изображения с или без звук, които са предавани като част от аудиовизуална медийна услуга, участват или придружават програми и са насочени към пряка или непряка реклама на стоки, услуги или имидж на някое физическо или юридическо лице, което упражнява икономическа дейност и следователно изключва обяви за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчвани безплатно.“

Изменение 33 (Съображение 23):

„(23) Държавите-членки следва да имат възможност да прилагат по-строги правила по отношение на доставчиците на медийни услуги, които се намират под тяхната юрисдикция в областите, координирани от настоящата директива, като следят за това тези правила да са в съответствие с правото на Общността. С цел предотвратяване на злоупотреби и измами, кодификацията на съдебната практика на Съда на Европейските общности, заедно с една по-ефективна процедура, представляват едно добро решение, което взема под внимание тревогите на държавите-членки без по този начин да поставя под съмнение правилното прилагане на принципа на страна на произход.“

Изменение 34 (Съображение 23а):

„(23а) За да може една държава-членка да докаже за всеки отделен случай, че излъчването на сигнал от определен доставчик на медийни услуги, установен в друга държава-членка, е напълно или частично ориентирано към нейната територия, въпросната държава-членка може да цитира показатели като произход на рекламните приходи и/или на приходите от абонamenti, основния език на услугата или наличието на програми или търговски съобщения, които са насочени към публиката в

държавата-членка, където те се приемат. Освен това, в контекста на процедурата по заобикаляне, въпросната държава-членка трябва да докаже злоупотреба или измама от страна на доставчика на медийни услуги, установен в другата държава-членка.“

Изменение 35 (Съображение 24):

„(24) По силата на настоящата директива, независимо от прилагането на принципа на страна на произход, държавите-членки могат все още да вземат мерки, които ограничават свободното телевизионно излъчване или нелинейните аудиовизуални медийни услуги, но само при определени условия, изброени в член 2а от настоящата директива и в съответствие с предвидените в нея процедури. При все това обаче, съгласно последователната съдебна практика на Съда на Европейските общности, всяко едно ограничение на свободното предоставяне на услуги, подобно на всяка една дерогация от основен принцип от Договора, трябва да е предмет на тясна интерпретация. По отношение на нелинейните аудиовизуални услуги, възможността за предприемане на мерки по силата на член 2а от Директива 89/552/ЕИО заменя евентуалните мерки, които биха могли да бъдат взети до този момент от съответните държавите-членки, както е установено в член 3, параграф 4 и/или в член 12, параграф 3 от Директива 2000/31/ЕО, в областите, координирани от членове 3г и 3д от Директива 89/552/ЕИО.“

Изменение 36 (Съображение 25):

„(25) В съобщението си до Съвета и Европейския парламент „По-добро нормативно регулиране за растеж и заетост в Европейския съюз“, Комисията подчерта необходимостта от внимателен анализ на подходящия регулаторен подход, и по-специално на това дали при определен сектор или проблем е по-уместно да се приложи законодателството или пък би следвало да се потърсят други алтернативи като взаимното или самостоятелно регулиране. Освен това, опитът показва, че и двата вида регулиране - самостоятелно и взаимно, приложени в съответствие с различните правни традиции на държавите-членки, могат да играят важна роля за осигуряване на високо ниво на защита на потребителите. Мерките, насочени към постигане на цели от обществен интерес в зараждащия се сектор на аудиовизуалните медийни услуги, ще бъдат по-ефективни, ако се предприемат с активната подкрепа на самите доставчици на услуги. В този смисъл, самостоятелното регулиране представлява вид доброволна инициатива, която позволява на икономическите оператори, социалните партньори, неправителствените организации или асоциации, да установят помежду си общи насоки в името на техния общ интерес. В съответствие с различните им правни традиции, държавите-членки следва да признаят ролята, която едно ефикасно самостоятелно регулиране може да играе, като допълнение към законодателството и установените правни и/или административни механизми и полезния му принос за постигане на целите на настоящата директива. При все това обаче, дори и самостоятелното регулиране да представлява допълнителен метод за прилагането на някои разпоредби на настоящата директива, то не може да замести задълженията на националния законодател. В своята най-опростена форма, взаимното регулиране осигурява правната връзка между самостоятелното регулиране и националния законодател, в съответствие с правните традиции на държавите-членки.“

Изменение 39 (Съображение 26а):

„ (26а) Медийното ограмотяване включва умения, знания и способността за разбиране, които позволяват на потребителите да ползват медиите по ефикасен и сигурен начин. Медийно грамотните хора ще могат да правят информиран избор, да разберат естеството на съдържанието и услугите и да се възползват от цялата гама от възможности, предложени от новите комуникационни технологии. Те ще могат и по-добре да предпазват себе си и семействата си от зловредни и обидни материали. Поради това развитието на медийното ограмотяване във всички сфери на обществото следва да бъде насърчавано и наблюдавано.“

Изменение 218 (Съображение 27):

„(27) Вследствие на това, с оглед запазване на основната свобода за получаване на информация и гарантиране на пълната и адекватна защита на интересите на зрителите в Европейския съюз, собствениците на изключителни права върху проява от голям обществен интерес трябва да предоставят на други излъчващи оператори и на посредници, когато те действат от името на излъчващ оператор, правото да използват кратки откъси с цел излъчването им в общи информационни емисии при справедливи, разумни и недискриминационни условия, при надлежно вземане под внимание на изключителните права. Тези условия трябва да бъдат обявени навреме преди провеждане на съответното събитие от обществен интерес, за да се даде достатъчно време на останалите да упражнят това право. Телевизионните оператори могат свободно да изберат кратки откъси от сигнала, излъчван от телевизионния оператор, който осъществява предаването, като поне посочат източника си, освен ако това се окаже невъзможно от практическа гледна точка. Подобни кратки откъси не би следвало да надвишават 90 секунди, нито пък да бъдат излъчвани преди приключване на съответното събитие, или в случая на спортни събития – преди края на спортния ден, ако спортното събитие не приключва същия ден.

Тези разпоредби се прилагат без да се засяга задължението на отделните излъчващи оператори за спазване на съответното законодателство на Общността и на международните конвенции за авторското право.

Като цяло, държавите-членки благоприятстват достъпа до събитията, като предоставят достъп до телевизионния сигнал. При все това обаче, за постигане на тези цели, те могат да изберат и друг начин, като например предоставяне на достъп до мястото, на което се провеждат тези събития.

Правото на трансграничния достъп до новини би следвало да се прилага само тогава, когато това е необходимо. По този начин, ако друг излъчващ оператор в същата държава-членка придобие изключителни права върху съответното събитие, достъпът трябва да бъде поискан от него.“

Изменение 46 (Съображение 32):

„(32) Мерките за защита на непълнолетните лица и на човешкото достойнство трябва да бъдат внимателно балансираны с основното право на свобода на изразяване, заложено в Хартата за основните права на Европейския съюз. Тези мерки, като ПИН кодове (персонални идентификационни номера) или различни обозначения, трябва все пак да целят гарантиране на адекватно ниво на защита на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, особено по отношение на нелинейните услуги, посредством задължението да посочват ясно и точно специфичния характер на някои програми,

преди тяхното излъчване в съответствие с членове 1 и 24 от Хартата за основните права на Европейския съюз.“

Изменение 104 [Член 3г (1г)] като ново съображение 32а:

„(32а) Доставчиците на аудиовизуални медийни услуги под юрисдикцията на някоя от държавите-членки са подчинени във всички случаи на разпоредбите на наказателното право, които забраняват разпространението на детска порнография.“

Изменение 214 (Съображение 35)

„(35) Нелинейните аудиовизуални медийни услуги могат отчасти да заместят линейните услуги. Вследствие на това, всеки път, когато това е възможно, те би трябвало да благоприятстват производството и разпространението на европейски произведения и по този начин да допринесат активно за насърчаване на културното многообразие. Подобна подкрепа за европейските произведения би могла, например, да се състои в минимален дял европейски творби, пропорционален на икономическите резултати, във включването на минимален дял европейски творби във видео каталозите при поискване или в привлекателното представяне на европейски произведения в електронни програмни указатели. Важно е, прилагането на разпоредбите за насърчаване на европейските произведения от страна на аудиовизуалните медийни услуги да бъде редовно преразглеждано. В рамките на докладите, посочени в член 3е, параграф 3, държавите-членки трябва преди всичко да обърнат внимание и на финансовото участие на тези услуги в производството на европейски творби и придобиването на права над тях, както и дела на европейски произведения в каталога на аудиовизуалните медийни услуги и тяхното действителното потребление.“

Изменение 57 (Съображение 41):

„(41) Освен практиките, регулирани от настоящата директива, Директива 2005/29/ЕО се прилага и за нелоялните търговски практики като подвеждащи и агресивни практики, използвани в аудиовизуалните медийни услуги. Освен това, Директива 2003/33/ЕО, с която се забранява рекламирането и спонсорството на цигари и други тютюневи изделия в печатните медии, услугите на информационното общество и радиопредаванията, не накърнява прилагането на Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност; с оглед на специфичните характеристики на аудиовизуалните медийни услуги, връзката между Директива 2003/33/ЕО и Директива 89/552/ЕИО трябва да остане непроменена след влизането в сила на настоящата директива. Член 88, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО, който забранява рекламата сред населението на някои лекарствени продукти, се прилага, както това е предвидено в параграф 5 на същия член, без да засяга член 14 от Директива 89/552/ЕИО; би следвало отношението между Директива 2001/83/ЕО и Директива 89/552/ЕИО да остане непроменено след влизането в сила на настоящата директива. Освен това, настоящата директива не засяга Регламент .../... на Европейския парламент и Съвета относно информацията за хранителната стойност и здравословността на хранителните продукти.“

Изменение 58 (Съображение 42):

„(42) Като се има предвид все по-нарастващото използване на новите технологии, като персонални видеозаписващи устройства и все по-големия избор на канали, едно детайлно регулиране по отношение на вмъкването на реклами с цел защита на зрителите, вече не е оправдано. Настоящата директива предоставя на излъчващите оператори възможност за гъвкавост по отношение на вмъкването на реклами, в случаите, когато това не засяга целостта на програмата.“

Изменение 219 (Съображение 46):

„(46) Пласирането на продукти е реалност в кинематографични и аудиовизуални продукции за телевизията. Държавите-членки обаче регулират тази практика по различен начин. С цел осигуряване на равнопоставеност и повишаване на конкурентоспособността на европейската медийна промишленост, е необходимо приемането на правила за пласиране на продуктите. Важно е да има положителен списък, който позволява пласирането на продукти, чиято първостепенна цел не е повлияване на мнението, както и в случаите, когато няма заплащане или пък то е минимално. Определението за пласиране на продукти включва всякакъв вид аудиовизуално търговско съобщение, което се състои във вмъкването или позоваването на продукт, услуга или на съответната търговска марка, в програма срещу заплащане или друг вид подобна компенсация. Пласирането на продукти е подчинено на същите качествени правила и ограничения, както и рекламата. Освен това, то трябва да отговаря и на други специфични условия. Пласирането на продукти не трябва да вреди на редакционната отговорност и независимост на доставчика на медийни услуги. По-специално, при включването на продукта в определена програма, не трябва да се създава усещането, че той е подкрепян от програмата или от водещите. Освен това, продуктът не трябва да бъде неуместно изведен на преден план, т.е. в случаите, когато това е необосновано от редакционните изисквания на програмата или от нуждата от правдоподобност. Определящият критерий, който позволява да се прави разлика между спонсорство и пласиране на продукти, е че във втория случай позоваването на продукта става по време на самата програма. Споменаването на името на спонсора от друга страна, може да стане по време на програмата, но не е част от сюжета.“

Изменение 63 (Съображение 47):

„(47) Регулаторните власти трябва да са независими както от националните правителства, така и от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги, за да бъдат в състояние да вършат работата си безпристрастно и прозрачно и да допринасят за плурализма. Близкото сътрудничество между компетентните национални власти и Комисията е нужно с оглед гарантиране на правилното прилагане на настоящата директива. По същия начин е необходимо близко сътрудничество между държавите-членки и между регулаторните органи на държавите-членки по отношение на въздействието, което излъчващи оператори, установени в една държава-членка могат да оказват върху друга. В случаите, когато в националното законодателство са предвидени лицензионни процедури и засегнатите държави-членки са повече от една, е желателно между тях да се осъществи контакт, преди даване на лиценз. Това сътрудничество би следвало да включва всички сфери, координирани от Директива 89/552/ЕИО и по-специално членове 2, 2а и 3 от нея.“

Изменение 64 (Съображение 47а):

„(47a) Културното многообразие, свободата на изразяване и медийният плурализъм са едни от важните аспекти на европейския аудиовизуален сектор и са предпоставка за демокрация и многообразие.“

Изменение 65 (Съображение 47б):

„(47б) Правото на лицата с увреждания и на възрастните хора да участват и да се интегрират в социалния и културния живот на Общността е неразривно свързано с предоставянето на достъпни аудиовизуални медийни услуги. Достъпността до аудиовизуалните медийни услуги включва езика на знаците, субтитриране, аудио описания и лесни за разбиране навигационни менюта.“

Диспозитив:

По отношение на **определенията в член 1**, Комисията може да приеме:

Изменение 66, преформулирано по следния начин:

„а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава услуга, така както е определена в членове 49 и 50 от Договора, която е под редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги и чиято основна цел е предоставяне на населението на програми с информативна, развлекателна и образователна насоченост, посредством електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Подобни аудиовизуални медийни услуги могат да бъдат или телевизионни излъчвания, съгласно буква в) от този член, или услуги при поискване, съгласно буква д) от този член и/или аудиовизуални търговски съобщения.“ Последното изречение от изменението се заличава, тъй като критерият за „основна цел“ сам по себе си изключва електронната версия на вестници и списания от обхвата на Директивата, както ясно се посочва в съображение 15.

Изменение 68, преформулирано по следния начин: „в) „телевизионно предаване“ или „телевизионно излъчване“ (т.е. линейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за едновременно визуализация на основата на програмна схема;“

Изменение 205, преформулирано по следния начин: „д) „услуга при поискване“ (т.е. нелинейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за гледане на програми, в избран от зрителя момент и по негово/нейно желание на основата на каталог от програми, подбрани от доставчика на медийни услуги;“

Изменение 70, преформулирано по следния начин: „е) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава изображения с или без звук, които са насочени към пряка или непряка реклама на стоки, услуги или имиджа на физическо или юридическо лице, което упражнява икономическа дейност. Подобни изображения придружават телевизионна програма или са включени в нея срещу заплащане или друг вид подобна компенсация или с цел самореклама. Форми на аудиовизуалното търговско съобщение са, наред с други, телевизионната реклама, спонсорството, телевизионния пазар и пласирането на продукти;“

Изменение 71, преформулирано по следния начин: з) „Скрито аудиовизуално търговско съобщение“ означава представянето чрез думи или картини на стоки, услуги, на името, на търговската марка или на дейността на производител на стоки или на предоставящ услуги в тези програми, когато това представяне е извършено преднамерено от доставчика на аудиовизуални услуги с рекламна цел и с риск да се създаде погрешна представа на обществеността относно естеството на едно такова представяне. Подобно представяне се смята за преднамерено, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане;“

Изменение 73, преформулирано по следния начин: „и) „спонсорство“ е всеки принос от обществено или частно предприятие или от физическо лице, което не се занимава с предоставяне на аудиовизуални медийни услуги или с производство на аудиовизуални произведения към финансирането на аудиовизуални медийни услуги или програми с цел разпространение на неговото име, търговска марка, имидж, дейност или продукция.

Изменение 77, преформулирано по следния начин: „аа) „програма“ означава съвкупност от подвижни изображения с или без звук, представляващи едно цяло в рамките на една програмна схема или на каталог, съставен от доставчика на медийни услуги и чиито форма и съдържание са съпоставими с формата и съдържанието на телевизионно предаване;“

Изменение 137 предлага в член 6 от директивата да се включи определение, което вече е споменато в съображение 36 от Директива 97/36. Комисията принципно може да приеме това определение в член 1, ако бъде преформулирано по следния начин: „2. При определяне на термина за „независим продуцент“, държавите-членки трябва да вземат изрично предвид правата за собственост и авторските права на продуцентската къща, както и броя програми, предоставени на един и същ излъчващ оператор.“

Към определенията са нанесени поправки с цел по-доброто съгласуване на измененията с Общия подход на Съвета.

Що се отнася до **процедурата съгласно член 2а** от Директивата, Комисията принципно може да приеме **изменение 82**, преформулирано по следния начин:

"2. Държавите-членки могат временно да се ползват от дерогация от параграф 1, ако са изпълнени следните условия:

а) аудиовизуална медийна услуга от друга държава-членка, открито, сериозно и тежко нарушава член 22, параграфи 1 или 2, член 3г или член 3д;

б) през предходните 12 месеца доставчикът на медийна услуга е нарушил разпоредбата(ите), посочена(и) в буква а) най-малко в два случая;

в) съответната държава-членка е уведомила писмено доставчика на медийна услуга, държавата-членка, в която е установен и Комисията за посочените нарушения и за мерките, които възнамерява да предприеме, ако подобно нарушение възникне отново;

г) консултациите с държавата-членка на установяване и Комисията не са довели до приемливо уреждане в рамките на 15 дни от уведомлението, предвидено в буква в), и посоченото нарушение продължава.

Комисията, в срок от два месеца след уведомяването за взетите мерки от държавата-членка, взема решение относно това дали мерките са съвместими с правото на Общността. Ако тя реши, че не са, от държавата-членка ще се изисква спешно да прекрати съответните мерки.“

Що се отнася до **процедурата в член 3, параграф 1**, Комисията може отчасти да приеме **изменение 220**, преформулирано по следния начин:

„1. Държавите-членки са свободни да изискват от доставчиците на медийни услуги, които са под тяхна юрисдикция, да приемат по-подробни или строги правила в областите, обхванати от настоящата директива, стига тези правила да са в съответствие с правото на Общността.“

По въпроса за **кратките репортажи [член 3б]** Комисията принципно може да приеме:

Изменение 223, преформулирано по следния начин:

„(1) Държавите-членки гарантират, че за кратките информационни репортажи всеки един излъчващ оператор, установен в Общността, при справедливи, разумни и недискриминационни условия има достъп до събития от висок обществен интерес, които са предавани от излъчващ оператор с изключителни права, и който е под тяхна юрисдикция.“

Изменение 97, преформулирано по следния начин: „3. Без това да засягат останалите параграфи от този член, държавите-членки гарантират, в съответствие с техните правни системи и практики, че условията и реда за използване на подобни кратки откъси, и по-специално всякакъв род механизми за обезщетение, са разумно определени.“

Изменение 98, преформулирано по следния начин:

„4. Като алтернатива на параграф 2, една държава-членка може да установи еквивалентна система, с която по друг начин се предоставя достъп при справедливи, разумни и недискриминационни условия.“

По отношение на **основните разпоредби**, Комисията може да приеме:

С цел по-доброто съгласуване на изменението с Общия подход на Съвета (член 3б), Комисията може принципно да приеме **изменение 107**, при условие че бъде преформулирано по следния начин:

„Член 3д

Държавите-членки гарантират посредством подходящи средства, че аудиовизуалните медийни услуги предоставени от доставчиците под тяхна юрисдикция, не съдържат никакво подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.“

Във връзка с насърчаването на **европейски продукции** Комисията може принципно да приеме:

Изменение 108, преформулирано по следния начин:

„Член 3е

„1. Държавите-членки гарантират, че услугите при поискване, предоставени от доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция, насърчават, по подходящ начин и когато това е практически възможно, производството и достъпа до европейски произведения. Подобен вид насърчаване може между другото да бъде обвързано с финансово участие на този вид услуги в производството и придобиването на права над европейски творби или в поместването и/или извеждането на преден план на европейските творби в предложения от тази услуга програмен каталог.“

Изменение 109, преформулирано по следния начин:

„4. Комисията докладва пред Европейския парламент и Съвета, въз основа на информацията, предоставена от държавите-членки и на данни от независими проучвания, за прилагането на параграф 1, като отчита пазарното и технологично развитие, както и поставената цел за културно многообразие.“

По въпроса за **търговските съобщения** Комисията може да приеме:

Изменения 114 и 225 относно **член 3ж**, при условие че бъдат преформулирани по следния начин:

„1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставени от доставчиците, които се намират под тяхна юрисдикция, отговарят на следните условия:

а) Аудиовизуалните търговски съобщения трябва лесно да се разпознават като такива и да се разграничават от редакционното съдържание. Скритите аудиовизуални търговски съобщения се забраняват.

б) Аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да използват средства за подсъзнателни внушения;

в) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да:

i) накърняват уважението към човешкото достойнство;

ii) включват никакви прояви на дискриминация, основаваща се на раса, пол или националност;

iii) накърняват религиозни или политически убеждения;

iv) насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;

v) насърчават поведение, което сериозно вреди на околната среда;

г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия;

д) аудиовизуални търговски съобщения на алкохолни напитки не трябва да бъдат конкретно насочени към непълнолетни лица, нито да насърчават прекалената употреба на подобни напитки;

е) забраняват се аудиовизуални търговски съобщения за медицински продукти и лечение, които са достъпни само по предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция се намира доставчика на медийни услуги;

ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват морални или физически вреди на непълнолетните лица. Следователно те не трябва пряко да призовават непълнолетни лица да купуват или наемат продукти или услуги, като се възползват от тяхната неопитност или доверчивост, пряко да ги насърчават да убеждават родителите си или трети лица да купуват рекламирани продукти или услуги, да се възползват от особеното доверие, което непълнолетните лица изпитват към родители, учители и други лица или да показват безпричинно непълнолетни лица в рисковани ситуации;

2. Държавите-членки и Комисията би трябвало да насърчат доставчиците на аудиовизуални услуги да разработят кодекс на поведението по отношение да детските програми, които съдържат реклама или са прекъснати от рекламни блокове, спонсорство или всякакъв друг вид пласиране на нездравословни и неподходящи храни и напитки, като например с високо съдържание на мазнини, захари или сол, както и на алкохолни напитки.“

По отношение на **пласирането на продукти** (член 3и) Комисията може да приеме:

Изменение 227, преформулирано по следния начин:

„1. Забранява се пласирането на продукти.

2. Чрез дерогация от параграф 1, освен ако държавите-членки не решат друго, пласирането на продукти се разрешава в:

- кинематографски творби, филми и сериали, реализирани за аудиовизуални медийни услуги, забавни програми и спортни предавания; или
- в случаите, когато не се изисква заплащане и някои стоки и услуги се предлагат безплатно.

Дерогацията от първо тире не се прилага за детски предавания.

3. Програмите, които съдържат пласиране на продукти, трябва да отговарят поне на следните условия:

- а) тяхното съдържание и — в случая на телевизионни предавания — програмната схема, в никакъв случай не бива да бъдат повлияни по начин, че да накърнят отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийна услуга;
- б) те не трябва пряко да призовават към покупката или вземането под наем на стоки или услуги, в частност чрез специално рекламно споменаване на тези стоки и услуги;
- в) те не трябва неуместно да извеждат на преден план съответния продукт;

г) Зрителите трябва да бъдат информирани за пласирането на продукти. Програмите, съдържащи пласиране на продукти, трябва да бъдат обозначени по подходящ начин в началото и края на тяхното излъчване, както и след прекъсване от рекламна пауза, с цел да се избегне всякакъв вид объркване от страна на зрителя.

В случаите когато доставчикът на медийни услуги не е получил заплащане или подобно възнаграждение, държавите-членки могат да отменят изискванията, посочени в буква г) по-горе.

4. В никакъв случай програмите не трябва да съдържат пласиране на:

— тютюневи изделия или цигари, нито други продукти на фирми, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и тютюневи изделия; или

— определени медицински продукти и лечение, които са достъпни само по предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция се намира доставчика на медийни услуги.

5. Разпоредбите на настоящия член се прилагат само за програми, реализирани след [дата: срок за транспониране на директивата].“

По въпросите за достъпността Комисията може да приеме **изменение 135**, при условие че бъде преформулирано по следния начин:

„Член 3й

1. Държавите-членки вземат нужните мерки, за да гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги, които се намират под тяхна юрисдикция, се правят постепенно и в рамките на възможното, достъпни за хората със зрителни и слухови увреждания.

2. В съответствие с член 26 Комисията също така представя в своя доклад направения напредък за постигане на целите от параграф 1.“

По отношение на **включването на реклами** (член 11) Комисията може да приеме отчасти **изменения 228 и 208**, при условия че бъдат преформулирани по следния начин:

„Член 11

1. При включването на реклами и обяви на телевизионен пазар по време на отделни програми, държавите-членки трябва да гарантират, че не се нарушават целостта на програмите (като се вземат предвид естествените паузи, продължителността и характера на програмата), както и правата на носителите на права.

2. Излъчването на филми заснети за телевизията (с изключение на серийни филми, сериали и документални филми), кинематографски творби и новинарски емисии могат да бъдат прекъснати от реклама и/или телевизионен пазар, веднъж на минимум 30 минути програмно време. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от реклама и/или обява за телевизионен пазар веднъж на минимум 30 минути, стига продължителността на програмата да надвишава 30 минути. По време на религиозни служби не могат да се включват реклами и обяви за телевизионен пазар.“

По въпроса за **телевизионния пазар** Комисията може да приеме **изменение 229**, при условие че бъде преформулирано по следния начин:

„Член 18а

Телепазарните прозорци са ясно обозначени като такива посредством визуални и звукови средства и имат минимална непрекъсната продължителност 15 минути.“

По въпроса за **регулаторните органи** Комисията може да приеме **изменения 147 и 149**, при условие че бъдат преформулирани по следния начин:

„Член 23б

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки за установяване на национални регулаторни органи и институции в съответствие с националното право, за гарантиране на тяхната независимост и за съблюдаване безпристрастното и прозрачно упражняване на техните правомощия.

2. Националните регулаторни власти сътрудничат помежду си, както и с Комисията предоставяйки информацията, необходима за прилагане на разпоредбите на настоящата директива. Те си сътрудничат тясно при разрешаване на проблеми, възникнали при прилагането на настоящата директива.“

По въпроса за **основните разпоредби за транспониране** Комисията може да приеме:

Изменение 150, преформулирано по следния начин:

„Член 26

Не по-късно от [...] и на всеки три години, Комисията предава на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива в изменената □ версия. Този доклад представя общото ниво на изпълнение на директивата и до каква степен целите на настоящата директива са били постигнати, по специално по отношение на:

- Европейска и независима продукция (членове 5, 6 и 3е)
- Достъпност за хората с увреждания (чл. 3, буква зВ).

При необходимост Комисията прави последващи предложения за привеждане на Директивата в съответствие с развитието в сферата на аудиовизуалните медийни услуги, и по-специално в светлината на последните технологични промени, конкурентоспособността на сектора и нивата на медийно ограмотяване във всички държави-членки.“

Приложение 151 (член 3 от директивата за изменение), при условие че бъде преформулирано по следния начин:

„1. Държавите-членки въвеждат в действие необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до [две години от датата на нейното влизане в сила]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби, както и таблица на съответствието между тези

разпоредби и настоящата директива. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.“

3.3. Заключение

В съответствие с член 250, параграф 2 от Договора за ЕО, Комисията изменя предложенията си по изложения по-горе начин.